

موقعی که می توان در رمضان مسافرت کرد/ عقوبت ترک عمدی روزه ماه رمضان

بر اساس روایات اسلامی مسافرت در ماه رمضان مکروه است و تأکید شده است که مسلمان در شرایط ضروری مثل حج عمره، بیم تلف شدن مال و یا بیم هلاک شدن برادر می تواند در این ماه مسافرت کند اما پس از شب بیست و سوم که شب قدر است می تواند به سفر برود.

بر اساس روایات اسلامی مسافرت در ماه رمضان مکروه است و تأکید شده است که مسلمان در شرایط ضروری مثل حج عمره، بیم تلف شدن مال و یا بیم هلاک شدن برادر می تواند در این ماه مسافرت کند اما پس از شب بیست و سوم که شب قدر است می تواند به سفر برود.

به گزارش خبرگزاری مهر، بر اساس احکام اسلامی مسافرت در ماه رمضان کراهت دارد چنانکه امام صادق(ع) می فرماید: وقتی ماه رمضان وارد می شود، خداوند در آن شرطی دارد. خداوند فرموده است: (فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ) «پس، هر کس از شما این ماه را شاهد بود، آن را روزه بگیرد». پس وقتی ماه رمضان وارد شد، شخص نمی تواند بیرون رود، مگر برای حج، یا عمره، یا مالی که بیم دارد تلف شود، یا برادری که می ترسد هلاک گردد. نیز حق ندارد برای تلف کردن مال برادرش بیرون رود. پس چون شب بیست و سوم گذشت، می تواند هرجا که خواست، برود. به طور خلاصه در خصوص مسئله مسافرت بعد از ظهر و یا پیش از ظهر در ماه مبارک رمضان مواردی تذکر لازم است که در ذیل بیان می شود:

۱. مسافرت در حال روزه، در بعد از ظهر ماه مبارک رمضان اشکالی نداشته و روزه (آن روز) صحیح است.

۲. شخصی که مسافر است اگر پیش از ظهر به وطنش یا به جایی که می خواهد 10 روز در آنجا بماند، برسد، چنانچه کاری که روزه را باطل می کند انجام نداده، باید آن روز را روزه بگیرد؛ مثلاً اگر شخص روزه دار بعد از ظهر دوشنبه از وطن خود یا جایی که 10 روز در آن قصد ماندن کرده بود به جایی مسافرت نماید، روزه آن روزش (دوشنبه) صحیح است و برای این که روزه روز سه شنبه اش نیز صحیح باشد باید قبل از ظهر روز سه شنبه به وطن خود یا جایی که می خواهد 10 روز در آنجا بماند، برسد، و در صورتی که کاری را هم که روزه را باطل می کند، انجام نداده باشد، و بعد از رسیدن به این مکان، نیت روزه کند، روزه اش صحیح است.

عقوبت ترک عمدی روزه ماه رمضان

کسی که در ماه مبارک رمضان روزه بر او واجب است (همه شرایط را دارا است) به صرف اینکه قصد روزه گرفتن ندارد یا قصد دارد که روزه نگیرد، از نظر اسلام مجازات و عقوبتی ندارد مگر اینکه این قصد خود را عملی کند و عملاً روزه واجب خود را ترک کند، یا روزه خود را باطل نماید که در آن صورت برای هر روز که عمداً و بدون عذر، روزه واجب خود را ترک کرده است باید علاوه بر یک روز روزه قضاء، کفاره نیز بپردازد. کفاره ترک عمدی یا افطار روزه واجب رمضان یکی از سه مورد زیر است:

۱- 60 روز روزه (که 31 آن باید پی در پی باشد).

۲- آزاد کردن یک برده (در این زمان این مورد منتفی است؛ زیرا برده و بنده ای نیست).

۳- برای هر روز 60 فقیر را غذا بدهد و سیر کند و اگر توانایی انجام هیچ یک را ندارد تنها باید در پیشگاه خداوند استغفار کند.

در خصوص ادای کفاره روزه تا رمضان سال بعد مراجع عظام تقلید می فرمایند: «کسی که کفاره روزه رمضان بر او واجب است، یا باید یک برده آزاد کند (امروزه بنده آزاد کردن موضوعیت ندارد)، یا دو ماه روزه بگیرد باید 31 آن را پی در پی بگیرد و اگر بقیه آن پی در پی نباشد اشکال ندارد، یا 60 فقیر را سیر کند یا به هر کدام یک مدّ که تقریباً 10 سیر است طعام یعنی گندم یا جو و مانند اینها بدهد و چنانچه اینها برایش ممکن نباشد هر چند مدّ که می تواند به فقرا طعام بدهد و اگر نتواند طعام بدهد باید استغفار کند، اگر چه مثلاً یک مرتبه بگوید «استغفر الله» و احتیاط واجب در فرض اخیر آن است که هر وقت بتواند، کفاره را بدهد. بنابراین، تا جایی که ممکن است باید قبل از رمضان بعدی کفاره را ادا نماید و اگر نمی تواند استغفار کند و بعد از رمضان زمانی که توانایی پیدا کرد کفاره را ادا نماید.